

N:o 160.

Af friherre **F. C. K. Barnekow**, *i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående en inkomstskatt för år 1903.*

Uti Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående inkomstskatt för år 1903, anser jag förslaget att inkomst af fast egendom skall beräknas efter det fastigheten, enligt gällande bevillningsförfordning för nästföregående år, åsatta taxeringsvärdet, vara välbetänkt och i öfverensstämmelse med Riksdagens beslut, men kan jag deremot ej gilla förslaget, att denna inkomst skall af jordbruksfastighet anses utgöra sex kronor för hvarje fulla ett hundra kronor af taxeringsvärdet. Jag anser nemligen orätt att för en dylik beräkning lägga till grund en inkomst, som jag vågar påstå, såvida egendomen är taxerad till sitt rätta värde, ej kan ernås med mindre egendomens kapitalvärde förminskas, så mycket mer som till inkomster äfven skall räknas ränta å rörelsekapital och inventarier, och att jordegaren i detta fallet skulle erlägga sex procent därför, att han i bevillning betalar 6 öre för hvarje ett hundra kronor af taxeringsvärdet, anser jag alldeles ej behöfligt, då det här är frågan om att beskatta den inkomst, han har af sin egendom, men bevillningen kan mera betraktas som en skatt, hvilken erlägges för sjelfva fastigheten samt för det kapital, som är i inventarier nedlagdt. Följden af att tillämpa Kongl. Maj:ts föreslagna beräkning skall enligt mitt förmenande blifva en nedsättning af nuvarande taxeringsvärden å många egendomar. Det är visserligen sant, att en jordegare enligt kongl. förslaget i fråga om inkomst af fastigheten ej skulle ega rätt till sjelfdeklaration, men antag att jordegarna, som föra ordentliga räkenskaper skulle för bevillningsberedningen framlägga räkenskaper, som visade, att inkomsten af fastig-

heten understege sex procent af taxeringsvärdet, så undrar jag om ej bevillningsberedningen skulle taga någon hänsyn härtill; gjordes ej detta, befarar jag, att många jordegare komme att erlægga progressiv skatt för en inkomst, som de bevisligen ej hafva; tages åter hänsyn till dylika uppgifter och till följd deraf taxeringsvärdena nedsättas, minskas beloppen af den bevillning, som härför skulle erläggas. Jag tror det högsta man rimligtvis kan beräkna som inkomst af jordbruksfastighet är om den beräknas utgöra, i likhet med hvad Kongl. Maj:t föreslår för inkomst af annan fastighet, fem kronor för hvarje fulla ett hundra kronor af fastighetens taxeringsvärde, och vågar jag därför hemställa,

att Riksdagen, om den, på grund af Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående en inkomstskatt för år 1903, beslutar antaga en dylik skatt, måtte bestämma, att inkomst af jordbruksfastighet beräknas utgöra *fem kronor* för hvarje fulla ett hundra kronor af taxeringsvärdet.

Stockholm den 15 februari 1902.

F. Barnekow.

Häruti instämma:

A. Th. Carlheim-Gyllensköld.

J. Bengtsson.

Olof Persson.

Nils Svensson.

Per Jönsson
i Färeköp.
